

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

96/441/GUSP:

- ★ Rådets beslut av den 15 juli 1996 om förlängning av tillämpningen av den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP beslutad av rådet på grundval av artikel J.3 i Fördraget om Europeiska unionen om utnämning av ett särskilt sändebud för området kring de afrikanska stora sjöarna 1

96/442/GUSP:

- ★ Gemensam åtgärd av den 15 juli 1996 antagen av rådet på grundval av artikel J.3 i Fördraget om Europeiska unionen, om utnämning av ett särskilt sändebud till staden Mostar 2

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

96/443/RIF:

- ★ Rådets gemensamma åtgärd av den 15 juli 1996 på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen om åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet ... 5

1

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT

av den 15 juli 1996

om förlängning av tillämpningen av den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP beslutad av rådet på grundval av artikel J.3 i Fördraget om Europeiska unionen om utnämning av ett särskilt sändebud för området kring de afrikanska stora sjöarna

(96/441/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel J.3 i detta, och

med beaktande av följande:

Den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP⁽¹⁾ beslutad av råd på grundval av artikel J.3 i Fördraget om Europeiska unionen om utnämning av ett särskilt sändebud för området kring de afrikanska stora sjöarna upphör att gälla den 25 september 1996.

På grundval av de resultat som hittills har uppnåtts har det ansetts nödvändigt att förlänga tillämpningen av denna åtgärd till och med den 31 juli 1997.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningen av den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP förlängs härmed fram till och med den 31 juli 1997. Den gemensamma åtgärden skall omprövas sex månader efter den dag då detta beslut antas.

Artikel 2

Ytterligare ekonomiskt stöd för det särskilda sändebudets verksamhet, motsvarande framtida behov, kommer att bli föremål för ett beslut av rådet på grundval av artikel J.11.2 första strecksatsen i fördraget.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas. Det skall offentliggöras i den officiella tidningen.

Utfärdat i Bryssel den 15 juli 1996.

På rådets vägnar
D. SPRING
Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 87, 4.4.1996, s. 1.

GEMENSAM ÅTGÄRD

av den 15 juli 1996

antagen av rådet på grundval av artikel J.3 i Fördraget om Europeiska unionen, om utnämning av ett särskilt sändebud till staden Mostar

(96/442/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska unionen, särskilt artiklarna J.3 och J.11 i detta,

med beaktande av de allmänna riktlinjerna från Europeiska rådets möte på Korfu de 24-25 juni 1994,

och med beaktande av följande:

Vid Europeiska rådets möte i Florens den 21-22 juni 1996 underströks betydelsen av valen i Mostar och behovet av ett verkligt engagemang för stadens återförening hos den nyligen valda ledningen.

Den 30 juni 1996 genomfördes de lokala valen i Mostar på ett tillfredsställande sätt, vilket gör att den nödvändiga grunden för upprättandet av en enda, multietnisk och varaktig förvaltning, i enlighet med vad som föreskrivs i beslut 94/790/GUSP⁽¹⁾ nu finns på plats. Europeiska unionens förvaltning av staden Mostar (EUAM) skall upphöra den 22 juli 1996, i enlighet med artikel 4 i det samförståndsavtal som undertecknades i Genève den 5 juli 1994.

För att befästa de resultat som EUAM uppnått och förbereda den gradvisa avvecklingen av dess verksamhet och för att säkerställa att Mostar snarast inlemmas i den övergripande strukturen för genomförande av fred i Bosnien och Hercegovina är EU:s närvaro i staden fortfarande nödvändig men i en annan form. Den 18 februari 1996 framförde de lokala parterna en begäran härom. En sådan närvaro kan säkerställas genom att ett särskilt sändebud för EU utnämns.

Under den tid då ansvaret överförs från EU:s förvaltare till Mostars lokala förvaltning kan övergångsåtgärder bli nödvändiga föra att underlätta ett fullständigt upprättande av den nyvalda förenade lokala förvaltningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Omfattning

1. EU noterar att EU:s förvaltning av staden i enlighet med artikel 4.1 i samförståndsavtalet upphör den 22 juli 1996.

⁽¹⁾ EGT nr L 326, 17.12.1994, s. 2. Beslutet senast ändrat genom rådets beslut 95/552/GUSP (EGT nr L 313, 27.12.1995, s. 1).

2. För att säkerställa att EU-företrädarnas ansvar stegvis överförs till den nyligen valda, förenade lokala förvaltningen och att EUAM därmed gradvis avvecklas under en period som slutar så snart som möjligt efter den 23 juli 1996 och i varje fall inte senare än den 31 december 1996, utnämner Europeiska unionen härmed Sir Martin Garrod till sitt särskilda sändebud i Mostar. Därtill skall det särskilda sändebudets verksamhet ha som mål att säkerställa att Mostar snabbt inlemmas i den övergripande strukturen för genomförande av fred i Bosnien och Hercegovina.

3. EU noterar att bestämmelserna i samförståndsavtalet fortfarande är i kraft och också skall tillämpas på den nya formen för EU:s närvaro i staden, med undantag för bestämmelser som direkt hänger samman med EUAM:s uppgifter.

Artikel 2

Uppdraget för EU:s särskilda sändebud

EU:s särskilda sändebud skall verka under ordförandeskapets myndighet och tillsammans med kommissionen i syfte att befästa de resultat som hittills uppnåtts enligt samförståndsavtalet, samt i överensstämmelse med det avtal som ingicks i Rom den 18 februari 1996, och har till uppgift att främja

- stabilisering och stärkandet av den nyligen valda, förenade förvaltningen i staden Mostar,
- fri rörlighet,
- flyktingars och fördrivnas återvändande till sina hem i Mostar,
- fullföljandet av de återuppbyggnadsprojekt som fortfarande pågår,
- skyddet för de mänskliga rättigheterna,
- stärkande av ett enat och effektivt system för upprätthållande av lag och ordning,
- genomförande av de åtgärder som avses i artikel 5.

Artikel 3

Uppdragets varaktighet och rapporteringsskyldighet

Det särskilda sändebudet

- skall utnämnas för en period som går ut snarast möjligt efter den 23 juli 1996 och i varje fall inte senare än den 31 december 1996,
- skall, i samverkan med de valda, förenade lokala myndigheterna, upprätta en tidsplan för genomförandet av de mål som anges i artikel 1.2,
- skall regelbundet, eller när det är nödvändigt, rapportera till rådet eller till de instanser som rådet utsett,
- kan vid behov kallas att muntligen rapportera om utvecklingen, och
- kan avge rekommendationer till rådet om åtgärder som Europeiska unionen skulle kunna vidta för att uppfylla de mål som anges i artiklarna 1.2 och 2.

Artikel 4

Det särskilda sändebudets och ombudsmannens kontor

1. EU:s särskilda sändebud skall biträdas av en begränsad personal som är avpassad för de mål och uppgifter som anges i artikel 1.2 respektive artikel 2. Personalens tjänster skall erbjudas på samma villkor som under EUAM:s tid.

Med hänsyn till den skiftande karaktären hos Europeiska unionen närvaro i Mostar skall ombudsmannen fortsätta sin verksamhet för att handlägga ärenden som ännu inte var avgjorda den 22 juli 1996, enligt bestämmelserna i artikel 9.

Artikel 5

Finansiella bestämmelser

1. När EUAM upphör skall förvaltningens alla tillgångar och skulder överföras till det särskilda sändebudets kontor och handhas på ett sätt som gynnar de mål som anges i artiklarna 1.2 och 2. Det särskilda sändebudet skall säkerställa oavbruten finansiering av de åtgärder som vidtagits av EUAM och som skall fortsättas av det särskilda sändebudets kontor och därefter fatta tydliga beslut, på grundval av tydliga förfaranden, om hur de återstående tillgångarna skall användas senast den dag som anges i artikel 1.2.

2. För att täcka de ytterligare kostnader som har samband med det särskilda sändebudets uppdrag skall ett belopp på 3 miljoner ecu tas upp i Europeiska gemenskapernas allmänna budget för 1996.

3. De finansiella bestämmelser som anges i beslut 94/790/GUSP skall i tillämpliga delar gälla för de åtgärder som utförs vid det särskilda sändebudets kontor.

Artikel 6

Finansiering av en kontingent från Västeuropeiska unionen

När de uppgifter som åligger VEU:s polisstyrka enligt artikel 13 i samförståndsavtalet har slutförts är EU beredd att, på grundval av de villkor som överenskomits för EUAM:s tid och efter praktiska arrangemang med de lokala parterna, vid behov finansiera en fortsatt närvaro i Mostar av en begränsad VEU-kontingent med inriktning på rådgivning och utbildning. En sådan finansiering skall ske över det särskilda sändebudets budget och skall begränsas till den period som avses i artikel 1.2.

Artikel 7

Avslutning

Det särskilda sändebudet skall uppmärksamma de lokala parterna på att rådet förbehåller sig rätten att när som helst avsluta hans uppdrag och EU:s närvaro i Mostar om det anser att de lokala parterna inte uppfyller de åtaganden som följer av samförståndsavtalet eller inte visar verkligt engagemang för stadens återförening och samarbete med det särskilda sändebudet.

Artikel 8

Arkiv och register

När det särskilda sändebudet fullbordat eller slutfört sitt uppdrag skall EUAM:s och det särskilda sändebudets register och arkiv deponeras hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Artikel 9

Övergångsbestämmelser

1. Det särskilda sändebudet skall bemyndigas att, som en underlättande åtgärd, utöva de befogenheter som tidigare utövades av EU:s förvaltare, så länge som de lokala parterna uppmanar honom att göra detta.

2. Beslut som det särskilda sändebudet fattar under den tid som avses i punkt 1 skall granskas av ombudsmannen, på sätt som anges i artikel 7a i samförståndsavtalet om EU:s förvaltares beslut.

*Artikel 10***Slutbestämmelser**

1. Denna gemensamma åtgärd skall träda i kraft samma dag som den antas.
2. Den skall upphöra att gälla den 31 december 1996, om inte rådet enligt punkt 4 beslutar om annat.
3. Den skall tillämpas från och med den 23 juli 1996, under förutsättning att ordförandeskapet och det särskilda sändebudet dessförinnan har informerat rådet om att de anser att de lokala parterna är engagerade i de mål som anges i artiklarna 1.2 och 2 och varken har någon invändning mot det särskilda sändebudets funktion eller mot det fortsatta genomförandet, i tillämpliga delar, av vissa bestämmelser i samförståndsavtalet, enligt vad som anges i artikel 1.3.
4. På grundval av en rapport från det särskilda sändebudet skall rådet senast den 30 september 1996 granska

genomförandet av denna gemensamma åtgärd för att, mot bakgrund av den takt i vilken EUAM:s gradvisa avveckling sker, besluta om huruvida denna gemensamma åtgärd skall avslutas före det datum som anges i punkt 2.

*Artikel 11***Offentliggörande**

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i den officiella tidningen.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1996.

På rådets vägnar

D. SPRING

Ordförande

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD

av den 15 juli 1996

på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen om åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet

(96/443/RIF)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT OM FÖLJANDE GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av artikel K.3.2 b i Fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av Konungariket Spaniens initiativ, och

med beaktande av följande:

Medlemsstaterna anser att fastställande av regler för åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet är en fråga av gemensamt intresse, särskilt i enlighet med artikel K.1.7 i fördraget.

Hänsyn bör tas till de slutsatser om rasism och främlingsfientlighet som antogs av Europeiska rådet på Korfu den 24—25 juni 1994, i Essen den 9—10 december 1994, i Cannes den 26—27 juni 1995 och i Madrid den 15—16 december 1995.

Den rådgivande kommission mot rasism och främlingsfientlighet som inrättades vid Europeiska rådet på Korfu har antagit rekommendationer.

Trots de ansträngningar som medlemsstaterna gjort under senare år har brott som rör rasism och främlingsfientlighet fortsatt att öka.

Rådet oroar sig över de skillnader som finns mellan vissa strafflagstiftningar i fråga om påföljder för vissa beteenden som innebär rasism och främlingsfientlighet, vilka utgör hinder för internationellt rättsligt samarbete.

Rådet erkänner att ett internationellt samarbete mellan samtliga stater, inklusive dem som internt inte har berörts av rasism eller främlingsfientlighet, är nödvändigt för att förhindra att de som begår dessa överträdelser kan dra fördel av det faktum att handlingar som innefattar rasism och främlingsfientlighet klassificeras olika i olika stater genom att de kan förflytta sig från ett land till ett annat för att undgå rättsliga åtgärder eller undvika straffverkställighet och på detta sätt ostraffat fortsätta med sina handlingar.

Rådet framhåller att rätten till yttrandefrihet medför skyldigheter och ansvar, bland annat respekt för andras rättigheter i enlighet med artikel 19 i FN:s internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter av den 19 december 1966.

Rådet är fast beslutet att, i överensstämmelse med den gemensamma humanitära traditionen, särskilt säkerställa iakttagandet av artiklarna 10 och 11 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950.

Rådet önskar fortsätta med det arbete som har påbörjats under 1994 inom ramen för avdelning VI i fördraget i fråga om straffrättsliga aspekter av kampen mot rasism och främlingsfientlighet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

- A. För att underlätta kampen mot rasism och främlingsfientlighet skall varje medlemsstat förbinda sig att, i enlighet med förfarandet i avdelning II, säkerställa ett effektivt rättsligt samarbete när det gäller överträdelser som har sin grund i följande slag av beteenden samt, om detta samarbete så skulle kräva, antingen vidta åtgärder för att göra sådana beteenden straffbara eller, om detta inte är möjligt och i väntan på att nödvändiga bestämmelser antas, göra undantag från principen om dubbel straffbarhet för sådana beteenden:
- Offentlig uppmaning till diskriminering, våld eller rashat mot en grupp personer eller mot en medlem av en sådan grupp som särskiljs med hänvisning till hudfärg, ras, religion eller nationellt eller etniskt ursprung.
 - Offentligt urskuldande, i syfte att främja rasism och främlingsfientlighet, av brott mot mänskligheten och kränkningar av mänskliga rättigheter.

- c) Offentligt förnekande av de brott som preciseras i artikel 6 i Internationella militärtribunalens stadgar, som är bifogade Londonöverenskommelsen av den 8 april 1945, i den mån det inbegriper ett föraktfullt eller nedvärderande beteende mot en grupp personer som särskiljs med hänvisning till hudfärg, ras, religion eller nationellt eller etniskt ursprung.
- d) Offentlig spridning eller distribution av skrifter, bilder eller annat material som innehåller uttryck för rasism eller främlingsfientlighet.
- e) Deltagande i grupper, organisationers eller förenings verksamhet som innefattar diskriminering, våld eller rasistiskt, etniskt eller religiöst hat.
- B. I fråga om utredningar och/eller förfaranden på grund av överträdelser som har sin grund i de slag av beteenden som anges i punkt A, skall varje medlemsstat, i enlighet med avdelning II, förbättra det rättsliga samarbetet inom följande områden och vidta lämpliga åtgärder för att
- a) beslagta och konfiskera skrifter, bilder eller annat material som innehåller yttringar av rasism eller främlingsfientlighet och som är avsedda att spridas offentligt, om sådant material har erbjudits allmänheten på en medlemsstats territorium,
- b) erkänna att de slag av beteenden som förtecknas i punkt A inte bör betraktas som politiska brott som kan rättfärdiga att en begäran om inbördes rättshjälp inte tillmötesgås,
- c) ge information till en annan medlemsstat, så att denna i enlighet med sin egen rätt kan inleda rättsliga förfaranden eller konfiskation i de fall då det framgår att skrifter, bilder eller annat material som innehåller uttryck för rasism eller främlingsfientlighet lagras i en medlemsstat för att distribueras eller spridas i en annan medlemsstat,
- d) inrätta kontaktpunkter i medlemsstaterna, vilka skulle ha till uppgift att samla och utbyta information som kan vara till nytta vid utredningar och förfaranden mot brott som har sin grund i de slag av beteenden som förtecknas i punkt A.
- C. Ingenting i denna gemensamma åtgärd får tolkas så att de förpliktelser medlemsstater kan ha till följd av nedanstående internationella instrument påverkas. Medlemsstaterna skall genomföra denna gemensamma åtgärd i överensstämmelse med sådana förpliktelser och skall då hänvisa till definitionerna och principerna i dessa instrument:
- Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950.
 - Konventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, som den ändrats genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.
 - FN:s konvention om folk mord av den 9 december 1948.
 - Den internationella konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering av den 7 mars 1966.
 - Genèvekonventionerna av den 12 augusti 1949 samt protokoll I och II av den 12 december 1977 till dessa.
 - FN:s säkerhetsråds resolutioner 827(93) och 955(94).
 - Rådets resolution av den 23 november 1995 om skydd av vittnen inom ramen för kampen mot den organiserade internationella brottsligheten⁽¹⁾, om vittnen blivit kallade i en annan medlemsstat när det är fråga om rättsliga förfaranden mot de slag av beteenden som avses i punkt A.
- AVDELNING II**
- Varje medlemsstat skall överlämna lämpliga förslag om genomförande av denna gemensamma åtgärd till de behöriga myndigheterna för övervägande i syfte att anta dem.
- Rådet skall senast till utgången av juni 1998 bedöma huruvida medlemsstaterna uppfyller de förpliktelser som följer av denna gemensamma åtgärd, med beaktande av de bifogade förklaringarna.
- Denna gemensamma åtgärd samt de bifogade förklaringarna, som har godkänts av rådet och som inte påverkar tillämpningen av denna gemensamma åtgärd för andra medlemsstater än dem som berörs av förklaringarna, skall offentliggöras i den officiella tidningen.
- Utfärdat i Bryssel den 15 juli 1996.
- På rådets vägnar*
D. SPRING
Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr C 327, 7.12.1995, s. 5.

BILAGA

FÖRKLARINGAR SOM HÄNVISAS TILL AVDELNING II

1. Den grekiska delegationens förklaring till avdelning I.B. b

"Grekland tolkar avdelning I.B b mot bakgrund av de bestämmelser i sin författning som förbjuder alla åtgärder riktade mot personer som står åtalade på politiska grunder."

2. Den franska delegationens förklaring till avdelning I.C fjärde strecksatsen

"Frankrike påpekar att tilläggsprotokoll I av den 8 juni 1977 till Genèvekonventionerna från 1949 inte kan åberopas mot Frankrike, eftersom landet varken ratificerat eller undertecknat detta instrument och det inte kan betraktas som ett uttryck för den internationella sedvanerätt som gäller vid väpnade konflikter."

3. Förenade kungarikets förklaring till avdelning I

"Förenade kungarikets delegation förklarar att Förenade kungariket, när Förenade kungariket tillämpar den gemensamma åtgärden och med beaktande av bestämmelserna i och de allmänna principerna för Förenade kungarikets straffrätt, kommer att tillämpa avdelning I.A a till e och hänvisningar till dessa, när beteendet i fråga är hotfullt, otillbörligt eller förolämpande och utförs med avsikt att väcka rashat eller troligtvis kommer att göra detta.

Detta skulle i enlighet med avdelningarna I.B och II innebära att de brittiska myndigheterna i fråga ges möjlighet att inom Förenade kungariket söka efter och beslagta skrifter, bilder och annat material som avses att spridas i en annan medlemsstat och troligtvis kommer att driva fram rashat där.

Om tillämpningen av denna förklaring medför problem kommer Förenade kungariket att samråda med de berörda medlemsstaterna för att finna en lösning på de uppkomna problemen."

4. Den danska delegationens förklaring till avdelning I

"Den danska delegationen förklarar att Danmark, när Danmark tillämpar den gemensamma åtgärden och med beaktande av bestämmelserna i och de allmänna principerna för den danska straffrätten, kommer att tillämpa avdelning I.A a till e och hänvisningar till dessa när beteendet i fråga är hotfullt, förolämpande eller kränkande."
